

Folk, der, som det er foreslaaet i Kommissionen, skal repræsentere de Interesser, der med Rette bør høres, hver Gang der er Tale om at oprette et nyt offentligt Befordringsmiddel. Dette Nævns Dannelse ved jeg, der er en vis Modstand imod, og det er naturligvis, fordi der i Befolkningen i al Almindelighed raader den Opfattelse, at Raad, Nævn, Kommissioner og Udvalg har man nok af. Man skal imidlertid ikke lade sig paavirke for stærkt af denne Opfattelse, der i og for sig kan være berettiget nok; hvor Forholdene er saaledes, at en raadgivende Forsamling er paa sin Plads, bør man ikke lade sig afholde fra at oprette den, og saaledes ligger Forholdene efter min Mening i dette Tilfælde.

Ved at læse Betænkningen har det høje Ting maaske set, at jeg nogle faa Uger har været Medlem af det nedsatte Udvalg, idet den nuværende højtærede Trafikminister, der oprindeligt var Medlem af Udvalget, bad mig træde ind, den Gang Ministeren som Følge af sin Udnævnelse ikke længere kunde være Medlem. Jeg vil først gøre Undskyldning for, at jeg ikke har kunnet gøre mit Arbejde i dette Udvalg saa godt, som jeg burde, idet jeg havde for kort Tid dertil. Dernæst maa jeg sige, at jeg har taget et vist Forbehold med Hensyn til den foreliggende Indstilling angaaende Afgiften paa Ruteautomobiler. I Øjeblikket er det saaledes, at Amdsraadene ude omkring giver Tilladelse til Rutebilkørsel, og samtidig har de Ret til at gøre Indstilling til Ministeriet om, at der efter visse Regler skal svares en Afgift til Amtskommunen. Denne Afgift er strøget i Forslaget, hvorimod man har indført en ny Afgift, som samtlige Rutebiler i Danmark skulde være fælles om at betale til Dækning af de Udgifter, det Nævn, jeg omtalte, faar. Afgiften kan selvfølgelig ikke blive synderlig stor, naar den skal lignedes paa samtlige Bilruter, og jeg finder det berettiget, at man søger denne Udgift dækket paa den foreslaaede Maade; men jeg ikke er ganske sikker paa, det vil være hensigtsmæssigt helt at stryge Rutebilafgiften. Jeg tænker ikke i Øjeblikket paa at ville stille Ændringsforslag i saa Henseende, men efter det praktiske Kendskab, jeg har til disse Ting, vil det paa sine Steder føles som en vis Uretfær-

dighed, om Afgiften falder bort. Rutebilerne vil blive underkastet samme Afgift som andre Biler, hvis det i Folketinget fremsatte Lovforslag vedtages. De har ogsaa tidligere været underkastet ganske den samme Beskatning under samme Vilkaar som andre Biler, men de har desforuden betalt en ekstra Afgift, og dertil har man selvfølgelig haft en bestemt og klar Grund, og denne Grund har man endnu efter min Opfattelse. Thi Sagen er den, at ingen anden Biltrafik slider i den Grad paa vore Landeveje, og navnlig paa de lettest byggede af vore Landeveje og Kommuneveje. En Bilrute kan nemlig ikke anlægges, efter hvor de stærkest byggede Veje er; den, der opretter en Bilrute, maa tage Hensyn til andet end til, hvor vi har de stærkeste Veje, og denne idelige Kørsel med store tunge Biler paa den samme Vej — den er oven i Købet maaske smal —, i de samme Spor Dag efter Dag medfører ganske betydelige Ekstraudgifter for dem, der skal holde Vejen vedlige. Denne idelige, tunge, trykkende Trafik virker helt anderledes med Hensyn til Vejens Holdbarhed, end almindelig Biltrafik gør det. Det var efter min Erindring Grunden til, at vi i sin Tid lagde en ekstra Afgift paa Ruteautomobilerne, og jeg mener, den samme Begrundelse foreligger i Dag. Jeg har derfor taget Forbehold i Betænkningen med Hensyn til dette Forhold, og naar jeg gjorde det, var det, fordi jeg ikke havde Tid til at sætte mig ind i de Begrundelser for at fratage Afgiften, der forelaa for det øvrige Udvalg. Derfor sagde jeg ogsaa før, at jeg ikke i Øjeblikket tænkte paa at stille Ændringsforslag; men jeg vil, ligesom jeg har gjort i Udvalget, forbeholde mig Tid til nærmere at undersøge det, og hvis Grundene synes mig stærke nok, skal jeg ikke insistere paa, at den særlige Afgift i sidste Instans opretholdes. Det er ikke noget Hovedmoment for mig. For mig er det det vigtigste, at Trafikken ordnes ved lovbundne Regler paa en saadan Maade, at den for det første kommer til at virke udfyldende overfor bestaaende Trafikmidler, korresponderende med disse og betjenende Egne og Strækninger, som ikke i Forvejen har Trafikmidler, som de efter Tidens Krav kan være tjent med, og